

[Oluf Pedersen.]

var saa stærkt inde paa, hvor mange Milioner Kroner Landbruget vilde miste, for det Tilfælde det ikke fik Lov til at tage denne Aagerpris for Flæsket — det er jo det det drejer sig om, det drejer sig ikke om, at man ifølge Loven tvinger Landmændene til at levere Flæsk til en forholdsvis lavere Pris, end de selv ønsker at levere til —, saa gælder det bare, at man fra Statens Side ikke sætter ind til Prisfordyrelse. Jeg mener ikke, Landmændene har Krav paa, at Staten skal sætte ind med Prisfordyrelse. Men Forholdet er det ifølge de Oplysninger, der har foreligget i Dagbladene, at her til København har Afsætningen af Flæsk været helt nede paa det halve af, hvad den tidligere har været; saa kan det være meget godt, man har faaet en høj Pris; til Gengæld har man maattet afsætte noget mindre. Man kan ikke se bort fra, at det Flæsk, man ikke har kunnet afsætte herhjemme til den kunstigt ansatte Pris, det har man solgt udenlands til en forholdsvis lavere Pris, end man vilde sælge det til til de danske Forbrugere.

Hvordan disse Prisforhold ligger, kunde der være Mening i, at Rigsdagen havde faaet Oplysning om, men det faar vi antagelig ikke; for jo færre Oplysninger vi faar, des lettere kan det maaske være at faa Lovforslagene gennemført. Jeg vil dog mene det rigtigt, at naar man fra Statens Side griber ind, baade med Hensyn til Eksporten, som er kontingenteret udefra, og ogsaa med Hensyn til en kunstig Ansættelse af Priserne herhjemme, saa kan der være Grund til at faa oplyst, hvorledes Fordelingen af Produktionen var mellem de forskellige Ejendomsstørrelser før Reguleringen, og hvordan den er nu. Rigsdagen maa have Krav paa at faa at vide, hvordan hele denne Regulering ligger. Selv om vi ikke har haft andet at gøre dermed end at gennemføre den Lov, der danner Grundlaget for Reguleringen, saa maa vi dog have Krav paa at faa at vide, hvordan den Lov bliver brugt, som vi har vedtaget, saa man eventuelt kunde slippe for en Gang til at begaa de samme Fejl, som tidligere er begaaet.

Nu har man fra konservativ Side ønsket, at der skal gives Godsejerne flere Svinekort, og man vil antagelig have det ordnet saadan, at samtidig skal Kornprisen forhøjes. Men jeg antager, det er Meningen, at Husmændene stadig skal gøre Arbejdet, det vil sige, først købe Kortene, saa købe Kornet og saa fede Svinene op; de kan faa Lov at gøre Arbejdet, saa skal Godsejeren tage Fortjenesten. Det er et udmærket

Princip fra den Side set, men disse Principper, som ikke heller paa andre Omraader er ukendte, er vi afgjort imod.

Uddeling af Svinekort efter Jordværdi forøger Jordens Salgsværdi, det samme gør Korntold. Men selv om man forøger Jordens Salgsværdi gennem Korntold og gennemfører en Produktionsordning, der ikke giver Landbruget som Helhed bedre Vilkaar, er Forholdet det, at man forøger Værdien af det Monopol, som Landmanden har, men i ganske tilsvarende Grad begrænser den Arbejdsfortjeneste, som han faar, og det vil sige, at man giver Baggrund for, at Kapitalen kan faa mere og Arbejdet forholdsvis mindre, det vil sige, at det arbejdende Landbrug lider Skade ved Foranstaltninger som dem, der her er Tale om.

Hele den Virkning, der fremkommer af en saadan Lovgivning, en Lovgivning med Forfalskning af Priserne, en Lovgivning med Skatter, der fordyrer hele Omsætningen, har vi set udtrykt i de to Pristal, Detailpristallet og Engrospristallet, Detailpristallet, som er Udtryk for, hvad Forbrugerne maa betale, og Engrospristallet, som er Udtryk for, hvad Producenterne faar. Naar disse to Pristal bliver forskudt paa den Maade, at Detailpristallet kommer til at ligge 30 pCt. for højt, saadan som det gør i Øjeblikket, bliver Resultatet, at der bliver forholdsvis ringe Arbejdsvilkaar, fordi Engrospristallet er Grundlaget for den Løn, der kan betales baade i Landbruget og i de øvrige Erhverv, medens derimod Detailpristallet giver Udtryk for, hvad den Løn er værd, naar man skal købe Varer for den. Efter min Opfattelse er det den Lovgivning, der har skabt dette Misforhold mellem Detail- og Engrospriserne, der er Skyld, ikke alene i Landbrugskrisen, men ogsaa i Arbejdsløsheden.

De to Lovforslag, som her foreligger, kan give Anledning til nogle aktuelle Betragtninger med Hensyn til den førte Politik. Der er mellem Arbejdere og Arbejdsgivere opstaaet en Konflikt, som er skadelig for vort Samfund, og denne Konflikt bundes i nogen Grad utvivlsomt i hele den Prisforfalskning, som har fundet Sted. Jeg tror, man derfor over for hele denne Situation, der foreligger, skal gaa til helt andre Midler end dem, der har været foreslaet af det tidligere Medlem Hr. Christiani, som ønskede en Udvidelse af Ordningerne, og hvis Krav her har faaet meget stærk Tilslutning af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som ogsaa ønskede, at man skulde ind i en hel Række Ordninger, der yderligere skulde gøre det hele saa kunstigt.